

[Hans Hedtoft.]

Cirkulære er saaledes affattet, at samtidig med at det havner i Kommunens Brevkasse, skal man ringe ud og stoppe Arbejdet. Det er Fremgangsmaaden.

I Gjørlev har man en Landafdeling af Dansk Arbejdsmandsforbund med ca. 600 Medlemmer. Halvdelen, ca. 300 Mand, er ledige. Man kunde nu have beskæftiget 150 Mand ved et offentligt Arbejde, som ligger parat til at gaa i Gang, men det er hindret paa Grund af Cirkulæret. Samtidig meddeler Afdelingsformanden for Fagforeningen, at der ikke i Vinter har været Forespørgsel fra Landbruget angaaende Arbejdskraft, hvilket altsaa vil sige, at man paa den Egn nu for at tilfredsstille den høje Regering skal have 300 Mand gaaende ledige, fordi de skal afvente Landbrugets Sæsonarbejde.

Vejle Amts Anvisningskontor meddeler, at 200 Familieforsørgere rammes af Ledighed ved Standsning. Den 13. Marts var der i Forvejen under Kontorets Omraade 2 000 ledige. Kontorets Bestyrer meddeler, at der kun har været meget lille Efterspørgsel efter Arbejdskraft til Landbruget, og han føjer til: Vi har altid haft let ved at efterkomme Efterspørgselen.

Højtærede Statsminister! Forstaar Statsministeren ikke, at det er et tvivlsomt Udtryk at bruge over for os andre at tale om „Eggerød Bank“ i Forbindelse med de Synspunkter, vi har ført frem om Beskæftigelsespolitikken?

Maa jeg nævne en anden Ting. I København har man som bekendt under L. A. B., Landsforeningen til Arbejdsløshedens Bekæmpelse, iværksat en Spildindsamling. Efter en Periode med store Vanskeligheder er man nu kommet i Gang igen med 150 Mand, og man indsamler i Øjeblikket 50 t vaadt Spild pr. Uge og har hertil 15 Landbrugere som Aftagere. Hvis man fik Lov at fortsætte, vilde man efter de Oplysninger, der foreligger for mig, kunne komme op paa at indsamle 35 t vaadt Spild om Dagen. Hvad anvendes nu dette Spild til? Jo, det anvendes som Foder sammen med de 1½ Tønde Korn pr. Svin, som Landbrugsministeriet har bevilget til Aftagerne af Spildet, og det vil kunne frembringe en Produktion af 15 000—16 000 Svin aarligt. Det Arbejde standses nu, og det paa Trods af — læg Mærke til det — at den Arbejdskraft, der her

anvendes, er en Arbejdskraft, der er kommet til kort paa Arbejdsmarkedet, og som ikke eller efter de Erfaringer, jeg har, meget vanskeligt vil kunne lade sig overføre til anden Beskæftigelse. Jeg ved, at vedrørende Spildindsamlinger og Foranstaltninger i Forbindelse hermed er der fra en Række Provinsbyer lignende Eksempler, som jeg kunde henvide til.

Jeg ser til Morgen i „Fyns Venstreblad“ oplyst, at i Odense er der i dette Øjeblik 6 000 arbejdsløse. Efter Modtagelsen af det, oh, saa vise Regeringscirkulære er der kommet 1 000 nye hen paa Understøttelseskontoret.

Mon ikke de her nævnte Eksempler er nok til at vise — jeg bruger her et stærkt Ord, og jeg bruger det med Vilje —, hvor meningsløst det paagældende Cirkulære virker? Den højtærede Arbejds- og Socialminister kunde uden paa nogen Maade at løbe Risikoen for at tage Skade paa sin Ære have fulgt det ærede Medlem, den tidligere Arbejds- og Socialminister Kjærboles Eksempel fra 1943 og Departementschef Høyrups Eksempel fra 1944, da de Herrer i lignende Cirkulærer fastsatte, at Arbejdet kunde fortsættes, indtil Dispensationsansøgning var afslaaet.

Det er for mig — det maa jeg aabent tilstaa over for det høje Ting — fuldkommen ubegribeligt, at man har villet affatte det Cirkulære, der er udsendt, i den Form, hvori det er affattet. Jeg forstaar ikke Motiveringerne herfor, medmindre Regeringen nu, hvor den endelig havde en Chance for administrativt at komme til over for Arbejderbefolkningen at lade Musklerne spille, vilde vise, hvad den kan. Men den er kommet daarligt fra dette Eksperiment med at spille stærk Mand. Bestemmelsen er urimelig. Den er i sine Virkninger uden sund Fornuft. Maaske vil man hævde, at Dispensation naturligvis vil blive givet i saadanne Tilfælde, men jeg gør opmærksom paa, at selv en ganske kortvarig Standsning for en Række Arbejders Vedkommende uden Tvivl vil betyde, at de maa gennemføres med Tab. Ved disse Arbejder har man efterhaanden faaet utrænede Arbejdere trænet op til en saadan Arbejdsydelse, at der var skabt Sikkerhed for, at Overslagene vilde kunne holde. Standsningen kan nu betyde, at der til offentlige Arbejder henvises ny og ganske